

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΛΟ 44 - ΧΡΟΝΟΣ 8ος
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ - ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2004
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΜΑΣΤΕ

για νέες απεργιακές
κινήτοποιήσεις
για κλιμάκωση
των αγώνων

Μπροστά σε αυξημένα καθήκοντα τα συνδικάτα
του κλάδου και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΣΕΛ. 3-7

ΟΛΟΙ στις συγκεντρώσεις που οργανώνει το ΠΑΜΕ ΠΕΜΠΤΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Αγώνας ενάντια
στην αντιλαϊκή πολιτική
της λιτότητας
της ακρίβειας
της ανεργίας

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Η αναμέτρηση με την αντιλαϊκή πολιτική συνεχίζεται

Με «ένα το κρατούμενο» την οπορασιστικότητα μας να κατοπινόμεθα στην απεργια εφάρμοξη για νέους ταξικούς αγώνες, ο κλάδος «νέκρωσε» τα μεγάλα εργοστάσια και τις σωματικές ομοσπονδίες απ' άκρη σ' άκρη της χώρας. Χιλιάδες συνδικαλιστικοί πήραν μέρος στις απεργιακές συγκεντρώσεις από τη Θράκη και τη Μακεδονία μέχρι την Πελοπόννησο και την Κρήτη, στέλνοντας ξεκαθόρα μήνυμα ότι η αναμέτρηση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος με την αντιλαϊκή πολιτική που είναι η ανεργία, τη φτώχεια και την ανεργία συνεχίζεται και οξύνεται.

Η επίταξη της απεργιακής κινητοποίησης επέδωσε στην πράξη όχι το ενιαίο πλαίσιο ατημάτων, που προβάλλει το ΠΑΜΕ και

υιοθέτησε η Ομοσπονδία μας, μπορεί να υιοθετηθεί και να κινητοποιήσει ευρύτερες λαϊκές μαζές και εργαζόμενους όλων των κλάδων, αφού το σπύσιμο του Μετώπου σπανίζουν στις σύγχρονες ανάγκες κάθε λαϊκής οικονομίας που πληττίζεται από την κυρίαρχη πολιτική. Αυτό επιβεβαιώνουν και τα δεκάδες ψηφισμάτα συμπαράστασης και αλληλεγγύης από Σωματεια, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και Ενώσεις μεταναστών εργαζομένων που προκλήθηκε η πανοικουδομηκή απεργία, αλλά και η συμμετοχή στην αεραγωγική κινητοποίηση των Μισθωτών Τεχνικών (Μηχανικό, Γεωλόγο, Τεχνικό, Σχεδιαστή) και των Ηλεκτροτεχνικών.

Η δυναμική και η οπορασιστικότητα της απεργίας αποτελεί την

καλύτερη παρακαταθήκη για τις ταξικές μαζές που έρχονται, γεννώντας ταυτόχρονα νέα αυξημένα καθήκοντα για τον κλάδο, με πρώτο την αναγκαιότητα να αποκτήσει αυθεντικά ο αγώνας μέσω από την καθημερινή δουλειά των συνδικατών σε κάθε εργασιακό χώρο, εργασία του εργατή, στη βάση των ατημάτων που προβάλλει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Για την απόκριση της ολομέλειας επίθεσης που δεχεται σήμερα η αντιπρωϊκή πλειοψηφία των εργαζομένων από την κυβέρνηση, την ΕΕ και τα κόμματα του κεφαλαίου, αλλά και για την οργάνωση της ταξικής αντίθεσης, του μόνου ρεαλιστικού δρόμου που ανάγεται σήμερα για το εργατικό και συνολικότερα το λαϊκό κίνημα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Συνάδελφοι

Με την απεργιακή μας κινητοποίηση και τη συνολική δράση του κλάδου, προβάλλουμε ισχυρή αντίσταση στην αντιλαϊκή πολιτική, στο σχέδιο κυβέρνησης – εργοδότη. Οι απεργιακοί αγώνες δείχνουν ότι ο κλάδος έχει τη δύναμη και την οπορασιστικότητα να επιμοδεύσει ανεργιακά μέτρα και να διεκδικήσει νέο δικαίωμα που σπανίζουν οι σύγχρονες ανάγκες της εργατικής οικονομίας. Το σπύσιμο του κλάδου σήφηνει, συσπάρφηνει, σπάρφηνει στην πώληση σημαντικού τμήματος της εργατικής τάξης, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις ξεφύγιματας μοχλίων ενατοικών ταξικών διεκδικητικών αγώνων.

Ας λάβουμε αποφασιστικό όγκημα πο απασπαστικό καθολική συμμετοχή στην απεργία, καθολική συμμετοχή στις οπερηιακές συγκεντρώσεις. Σ' αυτήν την κοτεψύωση να δοσουμε όλες μας τις δυνάμεις.

Η μαρξιστική και η δυναμική των απεργιαστών δίνουν στην απεργία το χαρακτήρα που της αρμόζει, κόνουν αποτελεσματική την πώλη μας.

Συνάδελφοι

Η επίταξη της απεργιακής κινητοποίησης της 10ης Νοεμβρίου πέφτει να πυροδοτήσει νέους, ακόμα πιο δυναμικούς μαζικούς αγώνες.

Έχουμε τεράστια καθήκοντα που έχουμε να κάνουμε με το μέλλον του κλάδου, των αναγεννημένων μας, τον πόλεμό μας με το μέλλον της εργατικής τάξης.

Σε κάθε χώρο δουλειάς οπερψόουμε να δοδούμε πο διεκδικητικό νέο πλαίσιο, να κατεσόμε ποδο συνδεδεμένο σε απεργιακή και ενταξη της πώλη, να συνδεδεμένοι τις εργατικές μας αγώνα με νέους μαζικούς.

Με επιμοδεύοντας στις δυνάμεις μας και στην αποτελεσματικότητα της οργανωμένης πώλης μας, ξεφηνύοντας ποδο το λάστυμα και διαστακομένη, με δυναμικότητα της αλληλεγγύης μας και του συντονισμού πώλης με άλλα τμήματα εργαζομένων, προετοιμαζόμεθα για την εκθύ-

Προετοιμαζόμαστε για κλιμάκωση των αγώνων

να σπλησοποιηθαι οι διαδικασίες της νομομορφίας, σιμάνων διακροτικών αιτημάτων, ώστε ο χρόνος σφασόλης τους στη χώρα μας να λομδίνεται υπ όυην στις χώρες προελεύσης τους πο θεμελιώση σφασόλης συντοξοδοδικών δικαιοματών και πορφών.

Προετοιμαζόμεθα να νέες επανορκές κινητοποιήσεις σπασόμενες στη δράση μας για την προετοιμασία τους, την οπορασιστική πάλη μας, για να οπερηιακό μετρο ηροτοπισίες της τάλης μας στους χώρους δουλειάς. Ψηφιασόμεθα πο διεκδικητικό μέτρο, σπασόμενος δράση ενόητη στη μορη σφασόλησσι αγώνα.

Επιμοδεύημε την σφασόλη μας για κατωτερο μεροκάματο 60 ευρώ. Κάνουμε μεροκάματο ΣΗΜΕΡΑ κάτω από αυτό της κλαδικής σφασόλης. Προετοιμαζόμεθα με ευθύνη τον Σύνδικοτο σε μαζικές διαμαρτυρίες στις ΚΑΕ ενάντιο υπηρησιες του ΙΚΑ, ενάντιο στην δόλο κοτοόταση που εφηνεται στο σπαστημο Υγείας, με τις επικίνδυνες πο τους οράστωτους, ιπεδοβημιέντες υπηρησιες τους.

ΟΙ ΟΙ ΣΤΗ ΜΑΧΗ για την επίταξη νέων απεργιακών κινητοποιήσεων, για το δικαίωμα των ηροτων πο αγόνο μας.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΤΕ ΓΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΟΥ ΠΑΜΕ στις 9 ΔΕΚΕΜΒΡΗ και στα σφασόλησσι μας πο διοργάνωση σε όλη τη χώρα.

Ο εργατικότης κινητοποιήσσιος του Παρανεροτικού Αγωνιστικού Μετώπου ενωνοιότασσι στο νέο εργατικό προϋπολογισμό, στην ακριβία, στην ανεργία, στις οπλομίες, στη σφασόλησσι σκληρή λάστυση, στην νέα επηρησηση ενόητη στο κοινωνικό εργοστάσιο μας δικαιωστωτο.

Το διεκδικητικό πλαίσιο του ΠΑΜΕ καλύπτει το σύνολο των σπύστων του κλάδου, σινει νέο μέτρο προσηψή για το ξεφύγιμα νέων δυναμικών εργατικών ταξικών κινητοποιήσσιων.

● Ισο δικαιομοτο για τους ηεκοτιστές. Να καταρληθών οι διασώσεις που εμμοδώνουν τη νομομορφισση των μετοναστών και πορφών τους.

λούς νέες οπερηιακής κινητοποίησης, για κλιμάκωση των αγώνων.

Το ΔΙΚΟ πο κριθεί σφασόλησσι δρομό;

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Ουσιαστικό μέτρο Υγείας και Ασφαλέσσι σφασόλης χαμηλής δουλειάς.

- Κρατικό ούαμο τεχνικών Ασφαλέσσι και γοτορών Εργασίας. Κατομήνη των ιδιωτικών μηχανομητων που χρησιμοποιεί η εργοδοσία.

- Δουροτική, κατομήνη πο 7ωρο – 5ήμερο – 35ευρώ, όνινη πο δρομό για την εφηνόληση του δωαρο – 5ήμερο – 35ευρώ.

- Κατωτερο μεροκάματο 60 ευρώ. Κάνουμε εργατικές ηεδοές κάτω από 1.200 ευρώ. Κατομήνη του Θωρου Πρωτοβέμης Αζίας και «παγαμο» των τιμών στο είλη πώλοπο λαϊκής κατοναλέσσις.

- Στόβηρη εργοσία. Προημοτοπήσσιη εργλή με όπιοσες ερεπεσσύες που να υπηρησιος τε ούοητος τον δικαιομοτο μας σφασόλης νέων εργατικότην – λαϊκών οκεναγιών (οιοδομήνη λαϊκών κατοναλέσσις, σχολείων, παιδικών σφασόλησσις, νοσοκομείων, κέντρων υγείας. Εργα αναπηρικότητας προτοπισίες, αναπηρικότητα Βοήθησσις κλπ).

- Ουσιαστικό πρόταμο όλων των σφασόλησσις, εκδίωξη ονερησιος στο 80% πο μεροκάματο πο διεκδικώουμε για όλη τη διάρκεια της ανεργίας. Ψηφιασόμεθα τη ανεργία ως ουστέλλομο χρόνο.

- Σίστση στα 65 χρόνια, εφηνόραρο των 4.650 ενσηψίων για κατομήνη αναποδοιολογικό δικαιομοτο, αναγάρηση και διασηψη την υπηρ ονηγιέντων νεοηων, προδορισμό πο συνελεξιή στις οκοδομικές εργοσίες σε 1 – 1,70.

- Απορροτισή πο τηλεόμοτο των απεργιακών αναπορολησιών νέων ΠΑΣΟΚ – ΝΔ, πολεμώμο πο για τον αναποροτισή τους.

- Κατωτερη σίστση στα 960 ευρώ και κλιμάκωση της ούδοης μετο πο 4.650 ενσηψιο με ποσοστό 3% ανά 300 μεροκάματο εφηνόραρο.

Μπροστά σε νέα αυξημένα καθήκοντα μπαίνουν τα οικοδομικά συνδικάτα και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Χαιρετίζουμε τους εργαζόμενους του κλάδου σε όλη τη χώρα για τη μαζική συμμετοχή τους στην απεργιακή κινητοποίηση της 10ης Νοεμβρίου

ΟΙ ΟΙ ΜΕΚΚΙΑ

ΣΤΑ ΨΑΛΛΗΝΤΗΡΑ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

ΛΑΙΚΑ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΑΓΝΕΣ

Γεννηθήκαμε σήμερα

στο χώρο του Πολυτεχνείου. Συγκινητική η εκδήλωση της Συντονιστικής Επιτροπής Εορτασμού πριν από την πορεία

τεχνείο» φωτίζει το δρόμο της σύγκρισης, σήμερα που «ο ιμπεριαλισμός δέχεται το σπέρσιμο πρόσωπο του, όπως και τότε στη χούντα». Η γιορτή μας μετασηματίζει τη σχέση «σε δράση», υπογράμμισε, αφού αναφέρθηκε στα αποτελέσματα της ακολουθούμενης και σήμερα πολιτικής που καθίσταται το «Πολυτεχνείο» επίκαιρο και κάλεσε να εκπληρώσουμε «το δικό μας χρέος», αφού οι αγώνες δε σταματούν ποτέ, αλλά αποτελούν τεράστια δύναμη, καλή να κινήσει τον κόσμο και να τον ανατρέψει.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλοκισθέντων Εξορισθέντων Αναστασιακών 1967-74, Μιχάλης Βαδρόνης, μίλησε για τη δυναμική του αγώνα του Πολυτεχνείου, επισημαίνοντας ότι υπήρξαν δυνάμεις που κατέφεραν αργότερα να βάλουν το λάο στη γωνία, γεγονός στο οποίο συνέβαλε και η διεθνής ισορροπία. Μίλησε ακόμα για το σημάρι, το ρόλο του ΝΑΤΟ, τη γενοκτονία των Παλαστίνων, την κατάσταση στην Κύπρο, αλλά και στη χώρα μας, στην Παλαιστίνη, στην Υγεία, στα δημοκρατικά δικαιώματα.

η συμμετοχή λαού και νεολαίας στην πορεία

μα διαδέχονται το ένα το άλλο. «Το μήνυμά δε σήνει, είναι ζωντανό, το δρόμο του Νοέμβρη κρατάμε ανοιχτό», ένω και ζωνά. Το δρόμο της παλικής πάλης: «Εργάτες - σιράτες - φοιτητές με μέτωπο απαντάμε στις πολυεθνικές». Το δρόμο της διεθνιστικής αλληλεγγύης: «Φωνάζεις των λαών Αμερικανών», «Κάτω τα χέρια από την Κύπρον». Το δρόμο της ρήξης και της αντίθεσης: «Στον ιμπεριαλισμό κομιά υποσπώ, η μόνη υπερδύναμη είναι οι λαοί».

Εξαρχιστή η παρουσία των ενστολών διαδηλωτών. Νέα άνθρωποι ντυμένοι στο γράκι και τα μπλε ήταν εκεί, γιατί «είμα του λαού παιδιό» και αυτοί πρώτοι από όλους είχαν κάθε συμφέρον να βροντοφωνάζουν πως «έξω από τα αίματα δεν έχουμε δουλειά». Εκεί, μαζί τους, μετανάστες, φοιτητές από την Κύπρον και πολλοί ακόμα εκπρόσωποι μαζικών φορέων με τα πανό τους να εκκράζων την αλληλεγγύη τους στην Κύπρον και την Παλαστίνη, στο λάο του Ιράκ. Υψώνονα πάλι σ' αυτά Ελληναί ενστολόν, που έβλεπον ένα καταγραφοτικό «Όχι στον έθνεσμά και το ρατσισμό», μια ηγερτή απώτηση «Έξω οι βόσες και οι Αμερικανοί», μια υπήνηση του εχθρού «ΝΑΤΟ και Βαυζέλλες φονιάδες των λαών», που αποσπώνταν μια και μόνο προσηυτή: «Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι ο νέος κόσμος, ο σοσιαλισμός».

Στη Θεσσαλονίκη χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθησαν για από τη μεγαλύτερες αντιιμπεριαλιστικές συγκεντρώσεις και πορείας. Στη «ψύχη» του Βορρά ήταν μαζικό το «παράν» λαού και νεολαίας, που ανάμνησαν στη μεγάλη

συγκέντρωση που έγινε στην πλ. Αριστοτέλους. Στη συνέχεια, πορεύτηκαν προς το αμερικανικό Προξενείο όπου με αποφασιστικότητα καθηγήγον τον ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς βροντοφωνάζοντας: «Αυτοί σκότασαν Λαυραστή, Μπαζολώνη, φονιάδες των λαών Αμερικανών», «Ένας είναι ο εχθρός ο ιμπεριαλισμός» και κατέληξαν έξω από την Πολυτεχνική Σχολή του ΑΠΘ για να που στους νεκρούς τους πως παραμύθιον σταθερά στο δρόμο του αγώνα.

Σε άλλες πόλεις της Μακεδονίας και της Θράκης, τιμήθηκε η 31η επέτειος με μεγάλες συγκεντρώσεις. Στην Κομοτηνή, μετά από μαζική πορεία οι διαδηλωτές έμπασαν στο Ηρώο. Στην Αλεξάνδρουπολη, οι συγκεντρωμένοι πορεύτηκαν στους κεντρικούς δρόμους και κατέληξαν στο Μνημείο Αντίστασης. Στην Καβάλα, οι συγκεντρωμένοι στο Μνημείο του Καρανιγιάτη δέχονταν την παραλακή οδό, φωνάζοντας αγωνιστικά συνθήματα μέχρι την πλ. Κίπων.

Μαζητικές ήταν οι πορείες στην Εθνή και στη Λάρισα, ενώ ανάλογες εκδηλώσεις ήταν να τιμήσει το «Πολυτεχνείο» έγιναν στις Σέρρες, στην Καλαμάτα, στο Κιλκίς, στην Πτολεμαίδα, στην Θάλαρα και τα Πισαρινά.

Στη Πάτρα πλήθος κόσμου, όλων των ηλικιών, συμμετείχε στο γαριστό του Πολυτεχνείου στο Παράρτημα του Πανεπιστημίου. Με προσοχή στην νεολαία και προμετωπίδα το πανό που έγραφε: «Το Πολυτεχνείο ζει στους αγώνες του λαού και της νεολαίας ενάντια στο μονοπώλια και στον ιμπεριαλισμό, οι διαδηλω-

τές πορεύτηκαν προς το βρετανικό Προξενείο, βροντοφωνάζοντας αντιιμπεριαλιστικά και αντιπολεμικά συνθήματα.

Στην Καλαμάτα σε μαζική διαδήλωση, με κεντρικό σύνθημα «Το δρόμο του Νοέμβρη διαλέγει ο λαός, δε γίνεται καλύτερα ο καπιταλισμός», τιμήθηκε η επέτειος του Πολυτεχνείου.

Επίσης, ανάλογες εκδηλώσεις έγιναν στον Πύργο, στην Κόρινθο, στην Τρίπολη, στη Ζάκυνθο και την Κεραλίονα.

Υπόδειξη συσχέτισης της πάλης στο δρόμο που χάραξε ο Νοέμβρης έδωσαν οι Θεσσαλοί αγωνιστές. Στη Λάρισα η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία με ξεχωριστή και μαζική την παρουσία της νεολαίας. Ακολουθίσε δυναμική πορεία στους δρόμους της πόλης.

Εργαζόμενα, φοιτητές, μαθητές και πολλοί άλλοι έδωσαν το «παράν» στη συγκέντρωση που έγινε στην πλ. Ελευθερίας στο Βόλο, αφού προηγουμένω είχε γίνει προσυγκέντρωση στη Νεαγρία.

Στα Τρίκαλα η αγωνιστική πορεία έγινε στην πλ. Ηρώων Πολυτεχνείου και ακολουθήσε πορεία στους δρόμους της πόλης. Αγωνιστικά συμμετείχαν και οι Καρφίσιτες στη συγκέντρωση που έγινε στην πλ. Πλαστήρα και στην πορεία που ακολουθήσε. Ο δήμος Καρφίσις και η λαϊκή βιβλιοθήκη «Αθηνά» το βράδυ διοργάνωσαν εκδήλωση με θέμα «Στο δρόμο του Νοέμβρη», ενώ δόθηκε και συνουσία με την Μαρία Δημητριάδη.

Τα Γιάννενα διαδήλωσαν σε μια πορεία με

γαλύτερη από κάθε άλλη χρονά. Εξαικνώντας ο πό το Παλιό Πανεπιστήμιο, ενάλλοσαντες με δύναμη και αποφασιστικότητα συνθήματα αντιιμπεριαλιστικά, με συνθήματα του Πολυτεχνείου και ούλογον με αιτήματα του φοιτητικού και εργατικού κινήματος, κατέληξαν στη Νεαγρία.

Μαζικές ήταν και οι διαδηλώσεις στην Κόρινθο, στο Άργολο, στην Άρτα, στην Ημερομτώρα, στην Παρέβαλα και τη Λευκάδα.

Στη Καλαμάτα η συγκέντρωση έγινε στο Μνημείο Εθνικής Αντιστάσης και ακολουθήσε δυναμική αντιιμπεριαλιστική πορεία. Μαζητικές ήταν και οι συγκεντρώσεις στην Αλβανία, στην Αμφισσοα και τη Αμφία.

Η Κρήτη τιμήσε την εξέγερση του Πολυτεχνείου, ενάτην στην αμερικανική χούντα και το οδικότατο αίτημα για «Ύμνη - Παλαίτα - Ελευθερία» και στους τέσσερις νομούς της: Στο Ηράκλειο η συγκέντρωση έγινε στην πλ. των Λιονταρών. Ακολουθήσε πορεία από φοιτητές, μαθητές, νέους εργαζόμενους, που δέον έπαυσαν να δίνουν αγωνιστικό παλμό και τότε, να και κατάληξε στην πλ. Ελευθερίας.

Στα Χανιά η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην πλ. Δημοτικής Αγοράς, στη συνέχεια έγινε πορεία στους κεντρικούς δρόμους και κατέληξε στο Μνημείο Ηρώων.

Συγκέντρωση έγινε και στο Ρέθυμνο, στο δημαργείο και ακολουθήσε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Στο Λασιθί η συγκέντρωση έγινε στην πλ. Αγ. Νικολάου.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Ταξικό εργατικό μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης

Συγκλονιστικές στιγμές στο Σπύρτιγκ, οι χαιρετισμοί των συνδικαλιστών εκπροσώπων από την Κούβα, το Βιετνάμ, τη ΛΔ Κορέα και των παιδιών από την Παλαιστίνη

Με μια μεγάλη συγκέντρωση διεθνιστικής αλληλεγγύης, ο ένας κατάμεστο Σπύρτιγκ που πλήττει από ενδοσυστασιακό και αντιπαραλλαχικό συνθήματα, ολοκληρώθηκαν οι διήμερες εργασίες της συνεδρίασης του προεδρείου της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ).

Καρουαία στιγμή της εκδήλωσης στο Σπύρτιγκ, που οργάνωσε το βράδυ το

ΠΑΜΕ, όταν από το βήμα ο Πέντρο Ροζ, γγ της Συνομοσπονδίας Εργατών Κούβας, διακήρυξε: «Ο σοσιαλισμός είναι η φιλοσοφία της εποχής μας. Η ιδεολογία των εργαζομένων. Η πύλη ενάντια στην εκμετάλλευση, στη σκληραία, στην ιμπεριαλιστική τροικρατία».

Και αυτό το μήνυμα της αντάστασης στον ιμπεριαλισμό ήρθε από έναν έναν

τους ομιλήτες. Από τη χώρα του Χο Τσι Μινχ, το Βιετνάμ, από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας που βρίσκεται στο ιμπεριαλιστικό στόχαστρο, από τα παιδιά της Παλαιστίνης που δε γονατίζουν στον κατακτητή. Το δρόμο αυτό, της ανυπακοής ταξικής πάλης ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλλευση, δείχνει την εργατική τάξη της χώρας μας το Πανεργατικό Αγώνατικό Μέτωπο.

ΠΕΝΤΡΟ ΡΟΖ

Η φιλοσοφία της εποχής μας είναι ο σοσιαλισμός

«**Η** φιλοσοφία της σημερινής εποχής είναι ο σοσιαλισμός... Η πόηση της σημερινής εποχής είναι η πάλη ενάντια στην εκμετάλλευση».

Με αυτή τη μορφή και στη συνέχεια άλλα λόγια ο Πέντρο Ροζ, γενικός γραμματέας της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Κούβας, ανέλαβε τον αγωνιστικό παλμό του κόσμου στα ύψη. Αντιπρόσωπος, ο ίδιος ο κόσμος έκανε τον Πέντρο Ροζ να περσι στην αριχή της ομιλίας του... Έφερα ένα λόγο για να τον διαβρώω εδώ, όταν είπα ό- μως και τίποτα. Όμως, αυτός ο ενδοσυστασιασμός αυτή η αλληλεγγύη που μάς δώσατε αυτή τη νύχτα, μας έκανε να τα αλλάξουμε όλα και συνεχώς: «Θα περσι δύο λόγια μόνον. Ξέρω ότι βρίσκεται εδώ πολλές φορές, για να βρεθείτε σήμερα, εδώ μαζί μας και σας εκπροσωπώμε πολύ κι αυτό. Δεν προέρχεται να μιλώω σήμερα όσο μιλώωε ο Φιντέλ».

Έπειτα, είπε: «Οι βρισκόμενοι εδώ πολλοί νεολαίοι μαρξιστών και ανθρώπων πολύ νέοι, που έχουν όμως μεγάλες βλαπτικές ενοσυστασιαστικές ιδέες. Χαιρετίζουμε την αγωνιστικότητα σας, γιατί μονάχα με επαναστασιαστικές ιδέες μπορεί να βρεθεί κανείς εδώ με Κουβανική και σας εκπροσωπώμε για μια ακόμα φορά, τους εργαζόμενους της Ελλάδας, τους κομμουνιστές της Ελλάδας, όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους της Ελλάδας που την αλ-

ληγίστωσας με το λάο της Κούβας, έκανε μεγάλη συνέντευξη, ό- ταν δεχτήκαμε την υποστήριξη του ΠΑΜΕ λίγες μέρες πριν από τις 26 του Ιουλίη στην Κούβα. Σας φέρες και αν υποβόνασε να το διακοκάνετε - και πρέστα να το κόνετε - θα βρσέτε το λάο της Κούβας να σας πεινάμε να οκονήσι την ο- γακισία, σαν λάο επαναστάση, σαν λάο που αδρόκνολη το παρόδημα του Τορ. Σας είπα ότι δεν πρόκειται να πάω από Κούβα, να φέρω τον άο κωρομάχη μπροστά στην κο- μουνιστική ππληθέρωση και μάλιστα τέσσερις ολόκληρες ώρες.

Οι ΗΠΑ πιστεύουσι ότι είναι ο αφέντης του κόσμου. Όμως, ούτε εμείς, ούτε οσοι το πιστεύετε βλάπτες αυτό. Ο αφέντης του κόσμου είμαστε εμείς, οι λάοι. Ο αφέντης του κόσμου είναι οι νεολαίοι, οι άνθρωποι που αγωνίζονται, οι άνθρωποι που πιστεύουν και δημιουργούν με το ταλέντο τους και με την εργασία. Οσοι αυτοί που δουλεύουν για το καλό της ανθρωπότητας».

Η Ελλάδα είναι η χώρα όπου γεννήθηκε ένας τρομακός πολιτισμός, η Γνωστική των Ανακοκώων, τον Πλάτωνα, τον Παράκη και τον άοιο φιλόσοφο, βλάπτη. Είμαι όμως φιλόσοφος και αγωνιστής αυτής της εποχής. Και που είναι η φιλοσοφία της σημερινής εποχής; Η φιλοσοφία της σημερινής εποχής είναι ο σοσιαλισμός. Η ιδεολογία των εργαζομένων. Και

Ο Πέντρο Ροζ στο βήμα

ποια είναι η πόηση της σημερινής εποχής; Η πύλη ενάντια στην εκμετάλλευση, στον ιμπεριαλισμό. Η πύλη ενάντια στη σκληραία. Η πύλη ενάντια στην ιμπεριαλιστική τροικρατία. Και αυτές έβουκε κολά που είναι το όπλο εκείνα, με το οποίο πρέστα να πολεμηθούμε το πολυπληθές όπλο του ιμπεριαλισμού. Είναι το όπλο του μετρίου, το όπλο που μάς δίνει το δικαίωμάς, το όπλο των ανδρών μας, της ιδεολογίας μας, της αλληλεγγύης, της κομμουνιστικής έκδοκησης, το δικαίωμάς που δημιουργούν οι ίδιοι οι

λάοι. Οι λάοι που παράγουν, που δουλεύουν, που εργαζόμενοι. Και που ορίζουν που έχουν κάθε δικαίωμάς οι νεολαίοι. Γι αυτό, λοιπόν, στην Κούβα, η προληγουστική ένωση της Επανάστασης αυτή τη στιγμή είναι οι νεολαίοι. Γι αυτό, είναι λέγοι με το μέλλον πρέστα να είναι καλύτερο. Πιστεύουμε στο μέλλον, πιστεύουμε στους σημερινούς, και στους ομακωσινούς νέους. Πιστεύουμε στις ιδέες εκείνης που πάντα θα παραμένουν νέες. Γι αυτό και όταν ο Μαρκς έγραφε πριν από 150 χρόνια το Κομμουν-

Κινημένο το Σπύρτιγκ

Οι ημίχρονοι της Παλαιστίνης του Βιετνάμ της Κούβας της Κορέας που αλληλεγγύη του εργατικού και αγώνα τους

στάκο Μανιφέστο, αυτές οι ιδέες έχουν σημασία παρουσιάζονται από ποσό ποσό. Ο σοσιαλισμός είναι το σύστημα εκείνο που έχει λύσεις στα οδάρια προβλήματα που αντιμετωπίζα σήμερα ο κόσμος. Ένας σοσιαλισμός που πρέστα να τον γπώμας, σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά και τις συνθήκες της κάθε χώρας και του κάθε λάοι. Ο σοσιαλισμός που γιγώνεμας εμείς στην Κούβα είναι σαν ένα πλήλο άερο που το απάγουμας καθεμινός. Πάντο οβόνομα τις αγές. Ο κόσμος έχει αλλείρη. Επομένως, πρέστα να αλλάξου οι μορφές και οι μεθοδοί. Ο λάος μας απειλείται καθεμινός από τον ιμπεριαλισμό, 48 ώρες πριν από τις εκλογές στην ΗΠΑ, όπου μπορεί να επανεκλεγεί ο τρέλης που έχουν αφήσει να κληρονομήσει αλλείρη από τον πέρα, ο κόσμος Μπους. Ένας επικίνδυνος τρέλης, γιατί τηλέρω τον υπάλληλο η πιο όπια μορφή που έχει γνωρίσει η ανθρωπότητα. Είναι αυτοί που δεν έχουν καμιά νύχη και είναι κωκον από τη μα, να καταγγέλλουν την τροικρατία και, από την άλλη, να εξελίσσονται ολόκληρο τους τόπους βαθιάδω ενάντια σε πόλιες και πάνω στο ίσκι, να απειλούν τη Σκία, την Κορέα, Ολοκ τους λάοις του κόσμου. Είναι, έναν επανεκλεγεί ο Μπους, ο κίνδυνος για μια στρατηγική εσθολή στην Κούβα είναι πιο επικίνδυνος παρά ποτέ. Και αν εκλέξουν τον Κέρρι θα είναι κάτι ανάλογο. Γι αυτό αυτή η χώρα, που θεωρώ τον εαυτό

της πρωταθλήτη της ελευθερίας, η μοναχική δυνατότητα που έχει ο λάος της είναι να μπορεί να δουλέψει ανάμεσα στους εκπροσωπούμενους του μεν ή των δε επιχειρησιαστών.

Σας μεταφέρω, λοιπόν, ένα μήνυμα. Εμείς δε μας φέρες καλύτερα, βλάπτες ο Μπους αλλά, ό- ταν οσο και αν εκλεγεί, αυτή η σημαία (οσο δείχνει τη σημαία της Κούβας) δεν πρόκειται να καταπέσει στην Κούβα. Και επιμένω εδο ώρες, εκδοκώ ότι θα υπερασπιστούμε κάθε σπύρτιγκ της γης μας, με όποιο τίμημα και εάν είναι ο- γκακισό. Όχι θα υπερασπιστούμε τις ιδέες του σοσιαλισμού. Οχι θα υπερασπιστούμε την εξέουσι των εργαζομένων. Όχι θα υπερασπιστούμε τη λαϊκή εξέουσι. Και ότι θα κάνουμε στη χώρα μας από πο αποφασιστικό είναι οι ίδιοι να κάνουνε. Γι αυτό και μια μέρα στην τη σημερινή, μια μέρα οβερκοκώμας και αλληλεγγύης, οι εκδοκίς μας είναι μαζί με τους πάντα Κουβανούς πατριώτες, που βρισκόμενοι φιλοκακωσιν σε τις φιλικές, τους παύ όλους τους ψυχολογικούς βαρκοκωσινούς που τους επέβουε ο ι- μπεριαλισμός που ανεμωξέται να υπερασπιστούν την επαναστάση του, την πατρίδα τους και το σοσιαλισμό.

Μέχρι την τελική νύχτα Παράδη ο Βίνατος. Θα κερδίσουμε!»

Αγαπητοί συνάδελφοι

Εκ μέρους της διοίκησης της Ομοσπονδίας Οικοδομών χαιρετίζω τη σύνομή μας συνεδρίαση

Συνάδελφοι

Καθημερινά, γίνεται όλο και πιο ορατό ότι το χάσμα ανάμεσα στο κεφάλαιο και τη μισθώτη εργασία μεγαλώνει.

Πίσω και τους πιο διστακτικούς ή φανερούς ενδοασίες ότι κεφάλαιο και εργατική τάξη είναι δύο διαμετρικά αντίθετα πρόσωπα, που δεν μπορούν να συνυπάρξουν. Η θα διασυνταχθεί η ισία της εργατικής τάξης το κεφάλαιο, βγαίνοντας κέρδη από την εκμετάλλευσή της ή η εργατική τάξη θα έχει στα χέρια της την τύχη της και η ίδια θα διαμερίζεται τον κόπο της.

Εκκινώντας απ' αυτήν τη διαπίστωση πρέπει να θέσουμε δύο ζητήματα:

- A) Ποια είναι σήμερα η κατάσταση της ΕΤ και πώς εκφράζεται η επίθεσή του κεφαλαίου;
B) Ποιο προσανατολισμό πρέπει να έχει το κίνημα της ΕΤ;

Συνάδελφοι

Μετά την ήττα και την υποχώρηση του εργατικού κινήματος, τη δεκαετία του '90, με ορμή και τις αντιστάσεις στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, φαίνεται ότι μπαίνουμε σε μια περίοδο ανάκαμψης του εργατικού κινήματος. Το διαπιστώνουμε αυτό σε Ευρώπη - Λατινική Αμερική - Ασία κλπ.

Εξαργυρώνει στόχους πώλης, που πολλές φορές ξεχνάται σε σύγκρουση με την κυρίαρχη πολιτική του κεφαλαίου.

Αυτό εστιάζεται σε αντιπολεμικά κινήματα, σε κινήματα για το δημοκρατικά δικαιώματα, κινήματα κατά του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και άλλα.

Αναπτύσσονται αγώνες για τις εργασιακές σχέσεις, το Ασφαλιστικό, την ακεραιότητα, τη μίσθωση και μια σειρά άλλες δραστηριότητες των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Δυστυχώς, δεν είναι λίγες οι φορές που οι αναγκαίες εξελίξεις, οι τάσεις αμφισβήτησης φενοφανώς ή εγκλιματίζονται σε λογικές ενσωμάτωσης. Τα τελευταία χρόνια, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, όπου συνδικαλιστικές ηγεσίες παίζουν το ρόλο, όχι της ταξικής προποσίτας, αλλά του μεροίτη, της συναισθητικής ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργατική τάξη.

Δεν παραβλέπουμε τους συσχετισμούς δύναμης, αλλά πρέπει να απορριπτόμαστε από την άποψη, που λέει ότι ο ρόλος του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος είναι να διαπραγματευτεί το πόσο θα χάσουν οι εργοζήτορες.

Αρα, είναι ζητούμενο ο προσανατολισμός του, κατά ανέλιξη επιλεκτικά καθήκον του ταξικού κινήματος να επιτελέσει από το έργο. Αυτό έχει δυσκολίες και θα πάρει χρόνο, όμως απ' αυτό δεν μπορούμε να παρατηθούμε.

Συνάδελφοι

Μόσα σε συνθήκες έντονης επιθετικότητας του κεφαλαίου, η ΕΤ καθημερινά όλο και περισσότερο δυσκολεύεται να αναπαράγει την εργατική της δύναμη.

Και ενώ ζούμε στην εποχή της έκρηξης της παραγωγικότητας της εργασίας, η οποία είναι ικανή να θρέψει πολύ πλούσιους τον πληθυσμό της Γης, τα στοιχεία σε σχέση με την κατανομή του παραγόμενου πλούτου είναι αποκαλυπτικά για το χάσμα που διαρκώς αυξάνεται.

- Τα εισοδήματα του 1% του παγκόσμιου πληθυσμού, δηλαδή 50 εκατομμύρια ανθρώπων, αντιστοιχούν σε εισοδήμα 2,7 δισεκατομμύρια φτωχών ανθρώπων που πλένεται.

- Την ίδια στιγμή, το 21% του παγκόσμιου πληθυσμού ζει με λιγότερο από ένα δολάριο το μέρο.

- Πάνω από το 50% του παγκόσμιου πληθυσμού ζει με 2 δολάρια το μέρο.

- Στην Ελλάδα, το καθαρό κέρδη των βιομηχάνων το 2002 ξεπέρασαν τα 2,5 δισ. ευρώ.

- Από την άλλη όμως, με επίσημα στοιχεία, οι αμειβές 2 εκατομμύρια μισθωτών το 2002 ήταν 560 ευρώ το μήνα, 400.000 μισθωτών δουλεύουν μια φορά τη βδομάδα, ένας στους 3 έχει πλήρη απασχόληση και ασφάλιση, στους 100 συνταξιούχους οι 55 παίρνουν σύνταξη κάτω από 400 ευρώ.

Αυτή η προκλητικά άδεια και άδικη κατανομή του πλούτου οφείλεται στον καπιταλισμό, στην πολιτική των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και στις κυβερνήσεις, βεβαίως, όλων των καπιταλιστικών χωρών.

Η φτώχεια, λοιπόν, και ο πλούτος έχουν απτά και όνομα και αυτό λέγεται καπιταλισμός.

Συνάδελφοι

Η θέση να επανεξεταστεί η θέση της εργατικής τάξης είναι γενική. Είναι αποτέλεσμα της στασιμότητας του ιμπεριαλισμού (ΗΓΑ - ΕΕ κλπ.), που προκύπτει από τη δυσκολία που έχει σήμερα το καπιταλιστικό σύστημα στην αναπαραγωγή του σε σχέση με παλιότερο, καθώς και με την ανάγκη να καταπείσει έγκαιρα κάθε προσέδοση αμφισβήτησής του.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΣΤΗ ΛΑΡΝΑΚΑΗ «μαύρη εργασία» και
οι μετανάστες στην ΕΕ

Η τοποθέτηση του Γιάννη Πάσουλα, γενικού γραμματέα της Ομοσπονδίας Οικοδομών και Συναρών Επαγγελματιών

Η μαύρη ανασφάλιστη εργασία, η καταστολή στην συμβατική, οι απλήρωτες υπερωρίες, τα κέρδη - λάφυρα κατά νόμους βελούχης επιχειρησίας, το αντίπαρτο μέτρο Υγιεινής και Ασφάλειας, μαζί με την εμπορευματοποίηση και τις τεράστιες περικοπές των κοινωνικών δαπάνων για την Υγεία, την Παιδεία, τον Πόλεμο, την Κοινωνική Ασφάλιση, είναι αποτελέσματα της επιθετικότητας του κεφαλαίου για τη βελτιωμένη εκμετάλλευσή της εργατικής τάξης.

Η διεύθυνση της αγοράς της ΕΕ με τις νέες χώρες που μπήκαν δε λυνουν ζητήματα της ΕΤ, ούτε Βελτιώνουν τη ζωή της. Αντίθετα, εντείνεται ο ανταγωνισμός, το κίνητη της παραγωγικότητας που οδηγούν σε μεγαλύτερη εκμετάλλευσή, εξοθισμό της εργατικής τάξης και γενικότερα τον λαό.

Ας δούμε, λοιπόν, το ζήτημα της «μαύρης εργασίας» σε ένα ουλο ανταγωνιστικών μέτρων, π.χ. πριν από 15 μέρες η ΕΕ αποφασίζει τη διεύθυνση του χρόνου εργασίας σε χρονοτάξη βάση, που σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη ελαστικότητα, εντατικοποίηση, απλήρωτη εργασία.

Η Γερμανία έχει εφαρμόσει διήμερη εργασία με μείωση των αποδοχών, στη ZIMMERT, όπου οι εργάτες έχουν κερδίσει 7 ευρώ με σκληρό αγώνα πριν από 20 χρόνια το κατάφερε και εργάστηκε σε βάρος, στη Γαλλία το πενήδημο εφαρμόστηκε με την απειλή βέβαια του κωφαρίου, όλα αυτά έχουν σοβαρές συνέπειες για την εργατική τάξη.

Η μερίδα του «μη μισθολογικού κόστους», όπως το αποκαλούν, έχει σαν συνέπεια την ανατροπή των ασφαλιστικών συστημάτων, την κατάργηση των κατώτερων συντάξεων, την αύξηση των ορίων

ηλικίας, την απαλήωση του εργοζήτου και του κράτους από το να πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές, την κατάργηση επιδομάτων - οδών - δόλων κλπ.

Ανεξάρτητα, λοιπόν, με ποιο τρόπο και πότε περνούν αυτό το μέτρο σε κάθε χώρα, σημασία έχει ότι είναι στο μόνιμο και συνεχή προσανατολισμό της ΕΕ του κεφαλαίου.

Είναι ίδια οστά βιοτεχνία και η προσέδοση των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών από τις 10 τελευταίες χώρες που μπήκαν στην ΕΕ να εξασφαλίσουν τους εργάτες σε εργαζόμενους β' κατηγορίας για να εξασφαλιστεί η βελτιωμένη εκμετάλλευσή τους.

Για παράδειγμα, γίνεται προσπάθεια να ναυτολογηθούν ναυτεργάτες απ' αυτές τις χώρες με τις αμοιβές και τα άλλα εργασιακά δικαιώματα που ισχύουν σ' αυτές τις χώρες. Φανταστείτε, δηλαδή, να ναυτολογηθεί ένας Πολωνός από Ελλάδα εφοροληπτική με βάση τα μεροκάματα της Πολωνίας, δηλαδή 5 ευρώ μεροκάτορα για να εξασφαλιστεί η βελτιωμένη εκμετάλλευσή τους.

Είναι, κατά τη γνώμη μας, ένα τεράστιο θέμα, το βρίσκουμε ήδη μπροστά μας, στους ναυτεργάτες και σε άλλους κλάδους, που επιδιώκουν το να εφαρμόσουν.

Αρα, πρέπει να συγχρονίσουμε το βηματισμό μας για να το αντιμετωπίσουμε. Οι διήμερες συμβάσεις που επιδιώκουν δεν ωφελούν ούτε τους οικονομικούς μετανάστες, ούτε τους ντόπιους εργάτες.

Συνάδελφοι

Στην Ελλάδα με αιχμή την έκρηξη της οικοδομικής δραστηριότητας τα τελευταία χρόνια, το Ολυμπιακό έργο και άλλα, που ε-ξυμπερινούν ανάγκες του κεφαλαίου, έχουν τεράστιες προσέδο-

Διαχρονική και δικομματική η οικονομική υπονόμευση του ΙΚΑ

Στα 210 εκατομμύρια ευρώ το έλλειμμα της τριετίας 2003-2005, μόλις στα 479 ευρώ η μέση σύνταξη

Διαχρονική, δικομματική και προνοητική, σκληρή αποδεδειγμένη η οικονομική υπονόμευση του ΙΚΑ. Ενώ εκατομμύρια εργαζόμενοι από το υπόγειο του μισθού τους καταβάλλουν κανονικά τις εισφορές τους, οι εργαζόμενοι της μη εφοροδοούσας ή και κράτος με τη χρόνια υποχρηματοδότηση του Ιδρύματος σπαγχύνουν το μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό της χώρας στο τέλει των ελλείμματων. Τα όμοια αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι οι συντάξεις πείνας για εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχους, οι υποβαθμισμένες παροχές Υγείας στα εκατομμύρια ασφαλισμένων του, ενώ το οικονομικό του ΙΚΑ βίαιονται συνέχεια στο «κόκκινο».

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του προϋπολογισμού του ΙΚΑ για το 2005, το Ιδρυμα και τον επόμενο χρόνο θα παρουσιάσει ελλείμματα. Είναι η τρίτη κατά σειρά χρονιά - μετά το νέο τρόπο κρατικής χρηματοδότησης του ΙΚΑ - που αυτή για πλένασμα προκύπτει έλλειμμα.

Ετος, ο προϋπολογισμός του 2005 προβλέπει έσοδα 10.734.191.000 ευρώ και έξοδα 10.852.025.000 ευρώ. Δηλαδή, το έλλειμμα του Ιδρύματος προϋπολογίζεται στα 117 εκατομμύρια ευρώ. Μάλιστα, οριστικά, το έλλειμμα της τριετίας 2003-2005 θα διαμορφωθεί στα 210 εκατομμύρια ευρώ (38 εκατομμύρια ευρώ το 2003, 55 εκατομμύρια του 2004).

Αποδεικνύεται, δηλαδή, ότι το περσινό μοντέλο χρηματοδότησης με το 1% του ΑΕΠ, από το 2003 που εγκαινιάσε το ΠΑΣΟΚ (νόμος 3029) και εφαρμόστηκε σήμερα με θρησκευτική ευλάβεια η κυβέρνηση της ΝΔ, είναι μια σκέπη απάτη. Είναι εργαλείο οικονομικού στραγγαλισμού του ΙΚΑ αλλά και απόδειξη ότι το σημερινό κράτος, το κράτος των μονοπωλίων, συνεχίζει να μη εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του απέναντι στους εργαζόμενους και στο σύστημα της δημοσας Κοινωνικής Ασφάλισης.

Για τους το περσινό 1% του ΑΕΠ αποδεικνύεται απάτη: Σύμφωνα με τους εμπνευστές του, το 1% του ΑΕΠ όχι μόνο θα κάλυπτε τις τρέχουσες ο-

Η ιδιωτικοποίηση της Υγείας

Τα στοιχεία είναι αδιαμφισβήτητα. Οι ιδιωτικές δαπάνες Υγείας έφτασαν πέρσι στο 47% των συνολικών δαπανών Υγείας. Κι όταν λέμε, ιδιωτικές δαπάνες, εννοούμε αποκλειστικά και μόνον όσα χρήματα δίνουν οι πολίτες απευθείας σε ιδιωτικές μονάδες ή ιδιώτες γιατρούς και στα φαρμακεία. Οι δαπάνες των δημοσίων ασφαλιστικών ταμείων θεωρούνται δημόσιες δαπάνες. Το προαναφερθέν ποσοστό δίνει στη χώρα μας την τέταρτη θέση, μετά τις ΗΠΑ, τη Ν. Κορέα και το Μεξικό, στο ύψος των ιδιωτικών δαπανών Υγείας μεταξύ

των 30 χωρών του ΟΟΣΑ (μέσος όρος ιδιωτικών δαπανών: 25,6%) και, βέβαια, την τέταρτη από το τέλος στο ύψος των δημοσίων δαπανών Υγείας. Εκτός αυτών, σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, οι ιδιωτικές δαπάνες Υγείας βρίνουν συνεχώς αυξανόμενες, σημειώνοντας ετήσια αύξηση κατά 7,2% την τελευταία δεκαετία, ενώ βρίνουν συνεχώς μειούμενες οι δημόσιες δαπάνες, ως ποσοστό των συνολικών δαπανών. Κι αν θέλετε να μάθετε τι σημαίνουν τα ποσοστά αυτά σε ευρώ, σας λέμε ότι το 2003, μια μέση

ελληνική οικογένεια έδωσε 1.400 ευρώ για ιδιωτικές δαπάνες Υγείας, χώρα χώρα έδωσε στα ασφαλιστικά ταμεία, στους κρατικούς φόρους, κλπ. Ροτόμα, λοιπόν, Αποτελούν η όξι, όλα τα παραπάνω τις πλέον αδιαμφισβήτητες αποδείξεις της πολυμορφής (άμεσης, έμμεσης, κλπ.) ιδιωτικοποίησης της Υγείας; Είναι ή δεν είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής, που εφαρμόζον οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και συνεχίζει τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ; Πού θα φτάσουν τα πράγματα, εάν δεν πάρουμε άμεσα τα μέτρα μέσα;

νάγκες του ΙΚΑ, αλλά και θα δημιουργούσε πλεονάσματα. Αυτό τα πλεονάσματα, μαζί με το απόθεμα των ειδικών υφολόγων που θοοθίνονται μετά το 2008 θα εξοφλούσαν το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης μέχρι το 2032.

Πώς από αυτό το κατασκευασμένο, οχυρωμένο η Πλειοψηφία της ΓΣΕΕ το καλοκαίρι του 2003 και καλούσε τους εργαζόμενους να αποδοθούν τις αντασφαλιστικές διατάξεις του Ν. 3029, ισχυριζόταν ότι έτσι «λύθνε» το Ασφαλιστικό και μάλιστα για 30 χρόνια. Το αναλυτικά το μοντέλο χρηματοδότησης του ΙΚΑ προβλέπει πλεόνασμα 7 εκατομμύρια ευρώ για το 2003, 144 εκατομμύρια το 2004 και 317 εκατομμύρια το 2005. Αβροσικά, το πλεόνασμα του ΙΚΑ στην τριετία, μαζί με το σχετικό αποθεματικό, θα ήταν 479 εκατομμύρια ευρώ. Όμως, η πραγματικότητα εξελίχθηκε διαφορετικά. Αντί για πλεόνασμα την ίδια τριετία το Ιδρυμα θα έχει έλλειμμα ύψους 210 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, από το ταμείο του λήνουν τουλάχιστον 886 εκατομμύρια ευρώ. Και αυτά στην πρώτη μισή τριετία εφαρμογής του νέου συστήματος. Είναι φανερό ότι απια αυτή της εξέλιξης είναι η οικονομική υποχρηματοδότηση του ΙΚΑ. Το ποσό που καθόρισε η

κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και αποδόει σήμερα η κυβέρνηση της ΝΔ είναι αυθαίρετο. Δεν οτιονοποιεί στις ανάγκες του ΙΚΑ και δε συμβάλει με τις υποχρεώσεις του κράτους. Συμβάλει βέβαια και εξυπηρετεί τη λεγόμενη δημοσιονομική σταθερότητα, την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλου εκείνου του κοινωνικού και οικονομικού πλαισίου που εξασφαλίζει την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου.

Θυμίζουμε ότι με τον προηγούμενο τρόπο κρατικής επιχορήγησης (πρώτης χρηματοδότησης) 9/9 εργαζόμενοι και εργοδότες, 3/9 κράτος, που και αυτός βέβαια δεν εφαρμόστηκε ποτέ, σήμερα το κράτος θα έπρεπε να καταβάλει πολυλαμπά ποσό.

Ο προϋπολογισμός του 2005 ορίζει ότι εργαζόμενοι και εργοδότες θα αποδόσουν περίπου το ποσό των 7,6 δισ. ευρώ (9/9) με τον παλιό τρόπο. Που σημαίνει ότι το 3/9 του κράτους οφειτόχων σε ποσό 5,05 δισ. ευρώ. Όμως, το 2003 το 1% του ΑΕΠ ανταποχτεί στο 1,6 δισ. ευρώ (όσα δηλαδή πρόβλεπε ο κρατικός προϋπολογισμός και εφαρμόζονταν και στον προϋπολογισμό του ΙΚΑ). Δηλαδή, το νεο μοντέλο χρηματοδότησης και μόνο το 2003 το ΙΚΑ θα έχει απώλειες της τάξης των 2,2

δισ. ευρώ. Να πώς αποδεικνύεται η ληστεία σε βάρος του ΙΚΑ και η απάτη ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Σε αυτά θα πρέπει να προσθεθούν το 5 και πάλιν δύο ευρώ αποθεματικά του Επικουρικού του ΙΚΑ, τα οποία δεν αποδοθούν από το Δημόσιο, αν και αυτά τα κεφάλαια έχουν αποδοθεί από τον Οργανισμό για να καλυφθούν άλλες ανάγκες, αφού πάντα η κρατική χρηματοδότηση είναι απλειστικά ελληνική.

Να πώς φάνηται η διαχρονική και οκλήμη δικομματική υπονόμευση του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού. Αν, δηλαδή, τις δεκαετίες 1970-1980 το κράτος δεν απέδιδε τις εισφορές της κοινωνικής πολιτικής και τη ασκούσε με τα κεφάλαια του ΙΚΑ, αν στη συνέχεια η δεκαετία του '90 δεν απέδιδε αυτά που όριζε η τριμηνιαία χρηματοδότηση, σήμερα «κα» με το νόμο» στερεί από το Ιδρυμα τεραστικά ποσά. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι η κατάσταση αυτή όχι μόνο δε βελτιώνεται αλλά κάθε χρόνο χειροτερεύει. Ετσι, ενώ το 1990 η κρατική χρηματοδότηση αποτελούσε το 40% των συνολικών εσόδων του ΙΚΑ, σήμερα, 15 χρόνια μετά, η κρατική χρηματοδότηση, μαζί μάλιστα με το ποσό που δίνεται για το ΕΚΑΕ, φτάνει μόλις το 20% των συνολικών εσόδων

του ΙΚΑ. Μια μείωση δηλαδή κατά 50%!

Πάνω σε αυτή την κατάσταση που διαμορφώνει η πολιτική του δικομματισμού πρέπει οι εκπρόσωποι του να να κανουν σύστημα τις αντιθέσεις σε άλλα επίπεδα. Εκπαιδώνεται τα δημοσιονομικά τους για να απορρίπτον θέατα αίτημα για αύξηση των συντάξεων.

Η αλήστια των συντάξεων για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται και μόνο από το στατιστικά στοιχεία του ΙΚΑ. Σύμφωνα με αυτά, η γνήσια μέση σύνταξη το 2004 για 916.000 συνταξιούχους είναι μόλις 479,06 ευρώ. Αντίστοιχη η μέση σύνταξη γήρατος είναι 543,11 ευρώ, η μέση σύνταξη αναπηρίας 420,65 ευρώ και η μέση σύνταξη θανάτου 364,90 ευρώ. Αυτό όσον αφορά στους μεσους όρους, γιατί, στην πραγματικότητα υπάρχουν συνταξιούχοι που απολαμβάνουν επιδόσεων με ανάκη χιλιοετήσιες συντάξεις.

Όμως, αυτό το οκλήμη πρόναμο των οικονομικών των εργαζόμενων δεν αφορά μόνο στο σήμερα. Αφορά και στα επόμενα χρόνια. Αφορά στο σύνολο των εργαζόμενων και στα ισχύοντα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Τα θίνες, π.χ., με την εντοπιση των 8 Ταμείων (ΔΕΚΟ, πρέσβεις) που προβλέπει ο νόμος 3029.

Σύμφωνα με το μοντέλο χρηματοδότησης που αναλύσαμε, για το 2008, χρονιά κατά την οποία τα Ταμεία αυτά υποθεωρείται θα υποβούν στο ΙΚΑ - αν αυτό δεν έχει γίνει μέχρι τότε - το Ιδρυμα θεωρείται θα είχε συνολικό αποθεματικό 476 εκατομμύρια ευρώ στα 2,7 δισ. ευρώ. Μέρος αυτού του αποθεματικού θα αξιοποιούνταν για να καλυφθεί τμήμα των δαπανών για την ενταξη των ειδικών ταμείων στο ΙΚΑ. Όπως όμως αποδείχθηκε, την πρώτη τριετία της ετίας 2003-2008, ενώ τα αποθεματικά 476 εκατομμύρια ευρώ του ΙΚΑ έχαν έλλειμμα 210 εκατ. ευρώ.

Τότε πώς θα επιτευχτεί η εντοπιση των Ταμείων με το ΙΚΑ, η οποία ποσοσών στρατηγική επίδοσης της κυβέρνησης αλλά και του ΠΑΣΟΚ. Ο νόμος Ρεπούση (3029) έδω φροντίδα και από Έτσι, σύμφωνα με τον νόμο 3029, από περσινόχρονια η λειτουργία και οι αρμοδιότητες της Εθνικής Αναλυτικής Αρχής, προβλέπεται μεταξύ άλλων: «Κυριώταται (σε α. Αναλυτική Αρχή) την εποχή έκθεσης για την οικονομική κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας και εισπέσει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη διατήρηση της αναλυτικής ισορροπίας του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης... Υπόλογος, όρους, κατά μήκος της εόδου θα είναι αυτά τα μέτρα τα οποία θα διατηρούν την αναλυτική ισορροπία του συστήματος;

Συνάγεται ότι η υπαγωγή των ειδικών Ταμείων στο ΙΚΑ και τα οικονομικά βάρη που φέρουν μπορεί να αποδεδείξει η θρωαλίδια για μια νέα επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων από τις δυτικές του κεφάλαια και τις κυβερνήσεις τους. Αν αυτήν την άποψη, η ληστεία σε βάρος του Οργανισμού, η ανεπιθύμη υπονόμευση, δε δεν μπορεί παρά να αποτελούν βασικό μέτρο παρεμβάσεων του ταξικού κινήματος, παράλληλα βέβαια με τις δεκαετήριες του για βελτίωση των συντάξεων, συνολικά για ένα άλλο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, πραγματικά δημοσιο, που θα καταπολεμή τις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής κλάσης.

ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΝΔ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑΘΕΡΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΧΑΡΑΞΑΝ ΕΠΙ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΠΙΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Προπολιτισμός του Γιάννου... Αλογοσκούφη

Αρμα... ΠΑΣΟΚ περίεξη ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2005, τον οποίο κατέθεσε η κυβέρνηση της ΝΔ. Όσο πιο πολύ κατάζει κανείς τους πινάκες με τα βάρια μεζούρη και όσο διαδράζει τις θλίψεις Αλογοσκούφη, τόσο πιο πολύ διαπιστώνει ή ο σημερινή κυβέρνηση έχει εννοιαστέρη τις απόψεις, τα σκεπτικά, αλλά και τη φιλοσοφία των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Ακόμα, π.χ., τον κ. Αλογοσκούφη να υπερασπίζεται τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2005 και έχεις την εντύπωση ότι μιλάει ο Χριστοδουλίδης ή ο Πετανώνιας. Και υποθέτεις ότι το δικό κομμάτι της ολιγαρχίας τα χωρίζει βαθύ χάσμα και ότι οι μετωπί τους σχέσεις έχουν διαραγή με ασηρήτη δημοκρατική απογραφή.

Αυτή, όμως, είναι μια πρώτη επραγωγική άποψη. Γιατί η δημοκρατική απογραφή... σε τέλη ανάλογη, είναι ο παρόμοιος της τούρασης διαδρομής... είναι το δεύτερο, πάνω στο οποίο τα δύο κομμάτια στήνουν ακολογικάδες. Στην ουσία, οι πολιτικές που διαπερνούν τους κρατικούς προϋπολογισμούς, τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και σήμερα της ΝΔ, αποσκοπούν στην κωδίκηση πολιτική και οικονομική αλληλεγγύη, στην αγωγή της. Οι πολιτικές αυτές έχουν καθορισθεί από τον ορθόδοξο σκεπτικό των οικονομολόγων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποσκοπούν το συνεκτικό κριτικό της προώθησης των απαιτητικών επιλογών για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, της κεφαλαιώδη, για εξομάλυνση της οικονομικής ανάπτυξης στην ελληνική κοινωνία, της όδου της επιχειρηματικότητας. Οι έννοιες του κέρδους, του οικονομικού ανταγωνισμού, της επιχειρηματικής επιτυχίας, πρέπει να αποκτήσουν άσφαξη κλάση. Πρέπει να κερδίζουν το μισό και την κορφή των Ελλήνων πολιτών. Πάνω στις θεμελιώσεις, αυτές αρχές δεν μπορούν να διασπαστούν οι του ΠΑΣΟΚ και οι ΝΔ. Οι ανήλικες που είναι οι δύο οι συγκυβερνήσι ουσία που ανήκουν στο δικό αυτό κομμάτι. Από τη σκοπιά αυτή, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2005 επιδεικνύει και τον Αλογοσκούφη και τον Χριστοδουλίδη και τον Καραγιάννη και τον Πετανώνια. Προκειται για την καλύτερη μορφή έκφρασης των κομμοεθνικών αντιλήψεων και των δύο αυτών κομμάτων. Από την άποψη αυτή, επί της ουσίας διαφορά μεταξύ των δύο αυτών κομμάτων δεν μπορεί να υπάρξει. Άλλο οι κομμοεθνικές που θα στήσουν οι εκπροσωπού τους στα τριτοκομικά παρόμοια...

Το στήμα του νέου προϋπολογισμού

Ο νέος προϋπολογισμός αποτελεί ανέκδοτο και θα τον αναλογιστεί κανείς, αλλά προσηγορικός προϋπολογισμός. Έρχεται να προσέξει, να χρίσει πάνω σε όλα αυτά που έχουν οικοδομηθεί οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Κεντρική επιδίωξη, να δώσει στήμα στο σύνολο των καταπολεμών αναδοκιμασμένων, που είχαν ξεκινήσει από τις αρχές της δεκαετίας του 30. Με την προσέγγιση, κή πολιτική, η οποία, όπως όλα δεί-

χνουν, θα κινήσει σε οικονομικές αγωγές μεθόθεν της τάξης του 3,2% και των ανώτερων πελάτι το 3,9%, η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει τις πολιτικές καθήκοντες των λαϊκών εισοδημάτων, όπως είναι πράξει και στο παρελθόν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Με επίσημο πληθωρισμό το 2004 πελάτι το 3% και αναμενόμενη αύξηση του ΑΕΠ το 2005 στο 7,3%, οι πραγματικές αυξήσεις των μισθών θα κινήσουν σε μηδενικό επίπεδο, ενώ μειώνεται σχετικά το ποσοστό αμειψιότητας τους στο ΑΕΠ της χώρας, φυσικά υπέρ των κερδών.

Η κυβέρνηση έδωσε τον «πόνο» στην αγορά. Η τιμή του εισοδήματος «εργατική δύναμη», στην κλάση της προτίησης, πρέπει να μείνει καθήμενη. Υπέρ των καταπολεμών κερδών, βέβαια. Άλλωστε, αυτό δεν το αρνείται ούτε η κυβέρνηση. Ερωτήματα σχετικά με ο. Αλογοσκούφη, αν η κατά 30-40% αύξηση των κερδών των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων του εθνικού τομέα, σε σχέση με τις εισοδηματικές αγωγές της τάξης του λίγο πάνω από 3%, οδηγεί σε αναδοκιμασμένων του εισοδημάτων υπέρ των επιχειρήσεων, απάντησε ότι στόχος της κυβέρνησης είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, επιδίωξη οι επιχειρήσεις θα δημιουργήσουν πλούσιο, βέβαια εργασία, κλπ. Προς το παρόν αυτό που βλέπουμε είναι να μεγαλώνει η χρηματοοικονομική τους με τις κυβερνητικές ενισχύσεις.

Μα βάζουμε ότι με το πρόγραμμα φορολογικό νομοσχέδιο η κυβέρνηση της ΝΔ «τους τα έδωσε όλα» κατά κινήση ομιλολογία, ενώ επετρονομή τις προσεκτικότητες υποσχέσεις στα βάρος

της τετραετίας. Η λύση των προβλήματων της τάξης της αγοράς, της σκεπτικής, που καταρτίζει τα λαϊκά εισοδήματα, πενάει - σύμφωνα με την κυβέρνηση - μέσα από το δρόμο της αύξησης των καταπολεμών κερδών. Η αύξηση ουσία του καταπολεμών κερδών, με δεδομένη την ανταγωνιστική σχέση με τους μισθούς, προϋποθέτει την άνοδο του βαθμού εκμεταλλεύσεως της εργασίας. Ακόμα χειρότερα, ο προσηγορικός από τους οικονομολόγους πλούσιο δεν οδηγεί σε λύση των κοινωνικών προβλημάτων, αλλά αντίθετα, στην εξόνωση τους.

Προκειται για τη νωστή κλάση αντίθεσης του ολιγαρχισμού και της παράγκας, του απλούτου πλούτου και της απύλετης ένδεισης, που βιώνουν οι σημερινές καταπολεμικές κοινωνίες. Το στατιστικό καταγραφόμενο 21% του πληθωρισμού - στην πραγματικότητα είναι πολύ μεγαλύτερο - που έχει κληθεί από τα όρια της φτώχειας οι άνθρωποι και οι φτωχοί αγρότες (που έχουν βρεθεί στη μέγερη των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, αλλά και οι μικροί έμποροι και βιοτέχνες (που, οκτώπεντα, διαδράζουν) στο σύνολο ανταγωνισμού των πολυεθνικών), δεν έχουν να περιμένουν τίποτα θετικό από το νέο προϋπολογισμό. Το πιο ούγουρο είναι ότι η θέση τους θα επιδεινωθεί περαιτέρω, καθώς το 2005, οπότε και θα αυξηθεί η ενδομήνια αναδοκιμασμένη της στατιστικής της Αλογοσκούφη, υποθέτουμε να κλυμακωθεί η επίθεσή κατά των λαϊκών καταπολεμών.

Οι δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα

Με τον προϋπολογισμό του 2005, η κυβέρνηση της ΝΔ εργάζεται την εμφάνιση της ιδιωτικοποίησης ουσιαστικά κοινωνικών τομέων της Υγείας της Παίδειας και της Κοινωνικής Πρόνοιας που οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ παραδίδουν βαρύν στο ιδιωτικό επιχειρηματικό συμφέρον. Είναι απίστευτο οι αριθμοί που είναι οι οικονομικές αγωγές της τάξης του 5,5% και 6%, που προβλέπονται για το υπουργείο Παίδειας, Υγείας, κλπ., θα ανακοπεί το κώμα ιδιωτικοποίησης των αντίστοιχων χώρων.

Επί της ουσίας η σημερινή κυβέρνηση, όπως και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, μέσω των πολιτικών υποστηρίξεων της τρέφει κοινωνική πολιτική, στήριξη των τομέων των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Η Ελλάδα διατηρεί ελευθερία σχετικά στις ιδιωτικές δαπάνες Υγείας και Παίδειας μεταξύ των 15 χωρών - μελών της ΕΕ. Οι ιδιωτικές δαπάνες Υγείας ανέρχονται σταθερά τα τελευταία χρόνια σε επίπεδα ανά το 45% των συνολικών δαπανών, ενώ σταθερά αυξητική τάση έχουν και οι ιδιωτικές δαπάνες για την Εκπαίδευση. Η όμως και έμφιση ιδιωτικοποίηση τους αποτελεί σήμερα αναμφισβήτητο γεγονός. Και οι δύο αυτοί τομείς - τους οποίους ορισμένοι, τους και ειρωνικά ονόμασε, συνεχίζουν να τους αποκλούν - κοινωνικά αγαθά - έχουν αποκτήσει έντονα τάξια χαρακτηριστικά.

Η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει την πολιτική εστίαση της δημοσίας περι-

ουσίας, που προσέχει και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων προβλέπει για το 2005 6,5 δισ. ευρώ, ενώ αντίστοιχο προαναμενόμενα να εισπράξουν και το 2006.

Στο στόχευμα μπορεί ό,τι δεν πρόλαβαν να εξηγήσουν στους ιδιώτες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Το «νέο» που επικυβερνάται να προσέξει η κυβέρνηση είναι αρκετά πλούσιο. Στο χώρο των τραπεζών, αφού έχει το Ταχυδρομικό Ταχυδρομείο, στην ίδια τύχη έχει και η Εμπορική Τράπεζα, η οποία βρίσκεται σε διαδικασία... εξηγήσεως. Ανασπάρητη προήγουσα, η διάλυση του σημερινού ασφαλιστικού καθεστώτος, κάτι που έχουν ζητήσει και οι Γάλλοι μέτοχοι της Credit Agricole. Η αρχή βέβαια, έγινε με την Εθνική Τράπεζα, όπου το λιμοπικρό πούλιε προσέξει τη συμμετοχή σε βεστικά ταμεία.

Αλλά και στον χώρο της Ενέργειας αναμενόμενα κινήσει, με την παράδοση της ΔΕΠΑ στους Ισπανούς, και πιθανό την πώληση και νέων ποσάτων μετώων των ΕΠΕΕ στον Άστρο. Η νέα κυβέρνηση φέρεται να με την όδη της πώλησης νέων ποσάτων μετώων ΟΤΕ και της ΔΕΗ σε ιδιώτες. Συνεχίζει την πολιτική ουσιαστική της δημοσίας γης με τη χρησιμοποίηση μάλιστα των ίδιων μηχανισμών, της «μιατάμησης». ΕΤΑ που χρησιμοποιούσε και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Σης πιο... προσηγορικές σκευές είναι η σύνθεση όλων των περιφερειακών φοροδοτών σε μια εστίαση, η οποία και θα εσφαλθεί στο Χαρμιατιστήριο.

Ο Γιάσερ Αραφάτ, ο Αμπού Αμάτν των Παλαιστινίων, είναι νεκρός. Ζωντανή είναι η ελπίδα του λαού της Παλαιστίνης, για ανεξάρτητο κράτος, με πρωτεύουσα την ανατολική Ιερουσαλήμ, κυρίαρχο και με εξασφαλισμένες τις συνθήκες πραγματικής επίβλεψης. Ελπίδα, που υπήλξε από τον αγώνα των παιδιών της. Στην αδίκαιτη Ισραήλ (εξέγερση), που με πέτρες,

ξύλα ή μόνο με τα κορμιά τους αντιμετωπίζουν τα tanks του ισραηλινού στρατού, στέκονται εμπόδια στα σχέδια των ιμπεριαλιστών, που στοχεύουν με κάθε δυνατό τρόπο να τους υποτάξουν. Με την υποταγή τους, οι ιμπεριαλιστές θα διευκολυνθούν στην υλοποίηση του σχεδίου «επιρτήρη Μέση Ανατολή», που ουσιαστικά αφορά στους λαούς ολόκληρης της γύρω περιοχής. Ο Μπους και ο

Σαρόν, με τις δηλώσεις τους ταυτόχρονα με την αναγγελία θανάτου του Γιάσερ Αραφάτ, δεν έγκρισαν για άλλη μια φορά τις προθέσεις τους. Οι εκπρόσωποι της ΕΕ, επίσης, ζητούν «χαράμαδα» για να συμμετάσχουν στο έγκλημα. Ο λαός της Παλαιστίνης με την αλληλεγγύη και τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα των λαών όλου του κόσμου συνεχίζει τον αγώνα του.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΓΙΑΣΕΡ ΑΡΑΦΑΤ

Ζωντανές οι ελπίδες του λαού της Παλαιστίνης

Ο ίδιος επέμεινε ότι γεννήθηκε στην Ιερουσαλήμ, ενώ οι περισσότεροι βιογράφοι που υποστήριξαν ότι γεννήθηκε στο Κάιρο. Η οικογένειά του καταγόταν από τη Λαϊκιά της Γάζας. Ο Γιάσερ Αραφάτ γεννήθηκε τον Αύγουστο του 1929.

Σε ηλικία μόλις 19 χρόνων, παύει μέρος στις πρώτες μάχες μεταξύ Αράβων και Ισραηλινών, που ακολούθησαν την αποχώρηση των Βρετανών από την περιοχή της Μέσης Ανατολής. Η πολιτική του δράση αρχίζει στον χώρο «φωτιστής Μπασιόνας» στο Παλαιστίνιο του Κάιρου, το 1952, όπου αναλαμβάνει να ηγήσει τη Φοιτητική Ένωση Παλαιστινίων.

Το 1968, και ενώ εργάζεται ως μηχανικός στο Καϊρό, θέτει τα θεμέλια της «Φατάχ», μαζί με μικρό αριθμό Παλαιστινίων. Το 1964 ίδρύεται η Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Την 1η Γενάρη του 1965 ανακηρύσσεται επίσημος η ιδρύση της «Φατάχ», υπό την επωνυμία «Αφάρα - Καταχίον», και εξασφαλίζει τις πρώτες ουσιαστικές επιδόσεις κατά του Ισραήλ.

Το Μάρτιο του 1968, ένα χρόνο μετά την κατάληψη από τον ισραηλινό στρατό της Λαϊκιάς της Γάζας, της Δυτικής Όχθης, των ανατολικών Ιερουσαλήμ, των υψισμάτων του Σινά, οι Παλαιστίνιοι αντάρτες, με κύριο δύναμη τη «Φατάχ», άρχισαν την πρώτη μεγάλη τους μάχη με τον ισραηλινό στρατό στο Καραμπί της Ιορδανίας. Η υποχώρηση των ισραηλινών δυνάμεων ενσωμάτησε τη θέση του Αραφάτ, ο οποίος εντάσσεται στη «Φατάχ» στην Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Ένα χρόνο αργότερα, το Φεβρουάριο του 1969, ο Αραφάτ αναδεικνύεται Πρόεδρος της ΟΑΠ.

Το 1970, οι αντάρτες της ΟΑΠ υπογράφουν ένα εγκυκλιωμένο στην Ιορδανία, κατά τη διάρκεια του οποίου οι «Μέγιστοι Στρατηγάρχες» στον ο ιερουσαλήμ στρατός επέζησε εναντίον τους μετά την εκκλήση 4 αεροπορικών σε εγκυκλιωμένο αεροδρόμιο της γύρας. Ο μεγαλύτερος αριθμός των αεροπλάνων εγκοιμήσθησαν στο Αλβανία.

να πέσει από τα χέρια μου το κλαδί ελιάς», λέει στους αντιπροσώπους των Ηνωμένων Εθνών, σε μια εμφάνιση που θα καταγραφεί ανάμεσα στις ιστορικές στιγμές στην παρούσα ΟΗΕ.

Το 1982, ο ισραηλινός στρατός εκδιώκεται από Αλβανία, διαπραγματεύοντας ότι στοχεύει να εκδιώξει από εκεί τους Παλαιστινίους μαχητές. Το ισραηλινό στρατεύματα φράσαν στην Βίρμπα και η ΟΑΠ απομακρύνει τους οντιότες της. Ένα χρόνο αργότερα, κερδισμένο σπάζει της «Φατάχ» μαζί με ορισκά στρατεύματα που βρίσκονται στο Αλβανία, εξεγερτώντας εναντίον στην ηγεσία της ΟΑΠ και του Αραφάτ, που μεταβάνε στην Τυνή.

Τον Οκτώβριο του 1985, ισραηλινό μαχητικό βομβαρδιστή στην έδρα της ΟΑΠ στην Τυνή. Ο Γιάσερ Αραφάτ θάβεται εναντίον.

Το 1987, ξεσπάει η πρώτη εξέγερση - Ισραήλ των Παλαιστινίων, που ζουν στη Δυτική Όχθη, στη Λαϊκιά της Γάζας. Ο Αραφάτ, εκπροσωπώντας την ΟΑΠ, τάσσεται στο πλευρό τους και επείνει το διπλωματικό του

αγώνα για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Το Δεκέμβριο του 1988, μετά από έντονο διπλωματικό παρασκήνιο και ισχυρές φωνασοκίες πέδους, διακηρύττει την ανεξαρτησία της Παλαιστίνης, με τα όρια της Βίρμπα και του «καταρρέει κάθε ισραηλινό προκείμενο» και δηλώνει ότι αποδέχεται το δίκαιο υπαρχής της Ισραήλ, προγράμματος σε ένα αδύνατο, μέχρι εκείνη τη στιγμή, βήμα για το σύνολο της παλαιστινιακής πολιτικής σκηνής.

Οι εφέδρες σε διεθνές επίπεδο και κυρίως στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, καθώς και η δημοσία υποστήριξη του πρώην Ζαϊντ Χουσεϊν, στον πρόεδρο του Κλάμπ, εντάσσει τις ομαρτωφικές πέτρες, προς την ΟΑΠ και τον ίδιο, και έτσι ο Γιάσερ Αραφάτ συμμετέχει στην πρώτη «εργνητική συνάντηση» με τη Μέση Ανατολή, στη Μαδρίτη, το 1991 (πριν το γεγονός ότι δεν είναι ξεκαθάρσει το αν η όποια απόφαση θα βραβεύεται στην

υλοποίηση του σχετικού, με το Παλαιστινιό, ψηφισμάτων του ΟΗΕ).

Το 1992 επιβίβει από ένα σφοδρό αεροπορικό δυστύχημα στην έδρα της ΟΑΠ, κατά το οποίο σκοτώθηκαν 3 μέλη του πληρώματος. Ένα χρόνο μετά, το Σεπτέμβριο του 1993, μετά από μήνες συζητήσεων με τον ισραηλινό πρωθυπουργό Γιάζακ Ράμπιν, την πρώτη ισραηλινό-παλαιστινιακή «εργνητική» συμφωνία.

Το 1994, τον Ιούλιο, επιγράφει να πρώτη φορά στη Λαϊκιά της Γάζας και θέτει τα θεμέλια της Παλαιστίνης Αζχίς, ενώ το Δεκέμβριο της ίδιας χρονιάς, τιμάται με το βραβείο Νόμπελ, για την ειρήνη, το οποίο μοιράζεται με τον Γιάζακ Ράμπιν και τον τότε ισραηλινό ΥΠΕΣ, Σιμόν Πέρες.

Το 1995, μετά από νέο κύκλο διαβουλεύσεων, υπογράφει ένα «επίσημο» συμφωνία για αναδίπλωση των ισραηλινών στρατευμάτων από ορισμένα σημεία των παλαιστινιακών εδαφών, με τον Γιάζακ Ράμπιν, που διαλογο-

ύεται το Νοέμβριο από ακροεξέδρη. Το Γενάρη του 1996, ο Αραφάτ αναδεικνύεται, μετά από γενικές εκλογές, Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αζχίς. Η τελετή για την «εργνητική διαδικασία» οδηγεί σε μια ακόμη «επίσημη» συμφωνία, που υπογράφεται από τον Αραφάτ και τον νέο πρωθυπουργό του Ισραήλ, Μέντβιμ Νετάνιαου, στο Ούνι Πλατάνιον, των ΗΠΑ, τον Οκτώβριο του 1998.

Το 1998, ο Γιάσερ Αραφάτ υπογράφει μια ακόμη «επίσημη» συμφωνία, που προβλέπει χρονολόγηση για την ολοκλήρωση της «εργνητικής διαδικασίας» με τον νεοεκλεγέντα Ισραηλινό πρωθυπουργό Εχούντ Μπαράκ. Οι αλληλεπίλητες χρονολογίες, και αναφέρει, εκ μέρους του Ισραήλ, φέρνουν τον Ιούλιο του 2000, τους δύο άνδρες επί 9 μήνες στο Καμπί Νέβερν των ΗΠΑ, όπου ο Πρόεδρος Μπιλ Κλίντον άσκει πέποιες στον Γιάσερ Αραφάτ να αποδεχτεί μια τελική συμφωνία, που, όπως ο πρόεδρος ανέφερε, θα σταθεί, μετά από πρόσφατες τριήμερες συνομιλίες στο Ουάσινγκτον. Ο Αραφάτ αρνείται, ο αναγκασμένος καταρρέει.

Το Σεπτέμβριο του 2000 ξεσπάει η δεύτερη παλαιστινιακή εξέγερση - Ισραήλ. Ο ισραηλινό στρατός πλέον τα σταθεί, μετά από πρόσφατες τριήμερες συνομιλίες στο Ουάσινγκτον, και σχεδία, κλιμακώσε τη βία και ουσιαστικά, προχωρεί σταδιακά σε ανακατάληψη της Δυτικής Όχθης. Το 2002, ο Αραφάτ Σαούν, ως πρωθυπουργός, ανακηρύσσεται τον Αραφάτ «επέρθε του Ισραήλ» παύσει κάθε διαπραγματεύσει και ουσιαστικά τον περιορίζει στο αρχηγείο του στη Ραμπίθα. αφού υπομένει μαχητική κατάσταση από τη στιγμή που το ελκώτερο. Από τη Μονάστα του Γιάσερ Αραφάτ έρχεται, για πρώτη φορά από τα τελευταία 12 χρόνια, χωρίς πριν από λίγες μέρες, στις 29 Οκτώβρη 2004, στον ηρωικό επίσημο της, η ίδια, ειδικά υγείας, του κατέστρεψε αναγκάσει τη διακοπή του στο στρατιωτικό νοσοκομείο «Περά» του Παρισίου.

Με τον Φατάχ Κίσιφ στην Αθήνα, το 2000